

Sygn. akt VIII GC 101/12

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 4 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Woźniak

Protokolant: Agnieszka Grygiel

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2013 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko Przedsiębiorstwu Budowlanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 105723,65zł (sto pięć tysięcy siedemset dwadzieścia trzy złote i sześćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 80342,36 złotych od dnia 30 listopada 2011 roku,

-25381,29 złotych od dnia 14 grudnia 2011 roku,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8903 zł (osiem tysięcy dziewięćset trzy złotych) tytułem kosztów postępowania.

VIII GC 101/12

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w pozwie domagała się zapłaty przez pozwanego Przedsiębiorstwa Budowlane (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwoty 105723,65 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot 80342,36 złotych od dnia 30 listopada 2011 roku, oraz 25381,29 złotych od dnia 14 grudnia 2011 roku wraz z należnymi kosztami sądowymi. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony zawarły umowę na mocy której pozwany zamówił i odebrał od powoda papę termozgrzewalną o łącznej wartości kwoty dochodzonej pozwem. Wskazano, że pozwany zgłosił reklamację, lecz po wizji lokalnej materiału nie została ona uwzględniona.

W dniu 6 marca 2012 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Podniesiono, że powód dostarczał pozwanej materiały na teren budowy w W. przy ulicy (...), lecz w trakcie ich wbudowywania pozwany zgłaszał powodowi zastrzeżenia dotyczące złej jakości materiałów. Wskazano, że powód nie podjął żadnych kroków w celu sprawdzenia jakości materiałów. Po złożonej reklamacji oraz po oględzinach przedstawiciela powoda nie została ona uwzględniona, gdyż powód utrzymywał, że przyczyną przecieków jest nieprawidłowe wykonanie prób wodnych. Podniesiono, że po interwencji pozwanego powód wydał pozwanemu 540 m² papy, czy potwierdzono, że materiał jest złej jakości. Wskazano, że pozwany zlecił przeprowadzenie badań niezależnemu laboratorium i oczekuje na wyniki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 września 2011 roku pracownik pozwanej S. L. wystąpił do powoda mail, w którym zamówił papę: 2700m² papy podkładowej (...) za cenę 10,10 PLN za m² netto, 2700m² papy nawierzchniowej (...) (standard) za cenę 12,10 zł za m² netto, papa podkładowa samoklejąca SU-500 m². W zamówieniu wskazano, że papy mają być bez rowków od spodu, miejsce dostawy określono na ul. (...) w W., budowa firmy (...). Termin dostawy określono na dzień 3 października 2011 roku. W wykonaniu powyższego zamówienia powód dostarczył pozwanemu na budowę w W. papę, na poczet czego wystawiono dwa dokumenty dostawy: (...) oraz (...). Dostawy zrealizowano w dniu 30 września 2011 roku. Dostarczono łączną ilość papy około 5900 m². Za wskazane dostawy powód wystawił fakturę VAT numer (...) w dniu 30 września 2011 roku na kwotę 80342,36 złotych brutto z ternem płatności 60 dni. W dniu 4 października S. L. zamówił kolejną ilość papy na budowę w W. przy ulicy (...) : papę podkładową gładką (...) ok. 600 m², papę nawierzchniową gładką (...) 200 s44 około 800 m², wskazując, że dostawa ma być najszybsza. W realizacji powyższego zamówienia powód dostarczył pozwanemu na budowę w W. przy ulicy (...) papę, na poczet czego wystawiono jeden dokument dostawy (...). Dostawę zrealizowano w dniu 11 października 2011 roku. Dostawa obejmowała zamówioną papę oraz papę samoprzylepną. Za wskazane dostawy powód wystawił fakturę VAT numer (...) w dniu 14 października 2011 roku na kwotę 25381,29 złotych brutto z ternem płatności 60 dni.

Dowód: mail z dnia 22 września 2011 roku (karta 6), mail z dnia 4 października 2011 roku (karta 10), dokumenty dostawy (...) -karta 7, (...) -karta 8, (...) -karta 11, faktura VAT (...) –karta 9, 1103148-karta 12

W dniu 28 grudnia 2011 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem z tytułu faktury VAT (...), w odpowiedzi na powyższe wezwanie, pozwany w piśmie z dnia 11 stycznia 2011 roku wskazał, że wezwanie dotyczy materiałów, które wielokrotnie były reklamowane. Wskazano, że już na początku grudnia 2011 roku pozwany wielokrotnie telefonicznie informował powoda z problemami z dostarczonymi na budowę przy ulicy (...) w W. papę, zaś powód nie podjął żadnych działań wyjaśniających, co spowodowało, że w dniu 29 grudnia 2011 roku pozwana przesłała do powoda oficjalne zgłoszenie reklamacyjne. Pismem z dnia 29 grudnia 2011 roku pozwany wystosował do powoda reklamację dotyczącą dostaw papy objętych fakturami VAT (...). Podniesiono, że największym mankamentem papy zauważalnym gołym okiem jest brak spójności posypki mineralnej z powierzchnią papy wierzchniego krycia, wskazano także, iż próby wodne wykazały liczne przecieki- które spowodowane są brakiem szczelności papy. W odpowiedzi na zgłoszenie reklamacyjne powód pismem z dnia 10 stycznia 2011 roku wskazał, że po zgłoszeniu została przeprowadzona wizja lokalna na dachu budynku przy ulicy (...) w W. w obecności przedstawicieli obydwu stron, S. L.- pracownika pozwanego, oraz W. W.-pracownika powoda , podczas których nie stwierdzono wad materiałowych. Podczas oględzin W. W. dowiedział się od S. L. w jaki sposób przeprowadzono próby wodne, najpierw odpływy z dachu były zaślepiane poprzez grzanie papy, a następnie dachy były zalewane wodą do wysokości attyki i w takim stanie pozostawały przez kilka dni. Jeśli chodzi o tarasy, to W. W. zauważył, że po papie odbywał się ciągły ruch pieszych, gdyż trwały prace budowlane. W piśmie z dnia 10 stycznia 2012 roku, podpisanym przez dyrektora ds. rozwoju produktów powoda- D. P., wskazano, że zastosowane papy posiadają parametry zgodne z deklarowanymi w deklaracji zgodności oraz zgodnie z polską normą. Podniesiono, że nieszczelności nie mają związku z materiałem, zaś perforacja powierzchni papy może być następstwem ewentualnych uszkodzeń powstałych podczas montażu, transportu lub złego przechowywania papy. Wskazano, także że przeprowadzone próby szczelności znacznie odbiegają od warunków naturalnych i mogą doprowadzić do miejscowych rozszczelnień. Ponadto próby przeprowadzono w grudniu, kiedy panują niskie temperatury mają negatywny wpływ na parametry papy. W dniu 13 stycznia 2012 roku powód dostarczył pozwanemu 540 m² (3 palety) papy podkładowej na zabezpieczenie tarasów. Pismem z dnia 18 stycznia 2012 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty należności z faktury VAT (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 28 grudnia 2011 roku (karta 13), pismo pozwanej z dnia 11 stycznia 2012 roku (karta 15), zgłoszenie reklamacyjne z dnia 29 grudnia 2011 roku (karta 16-18 oraz 19), odpowiedź na reklamację z dnia 10 stycznia 2012 roku (karta 20-21), wezwanie do zapłaty –karta 22), korespondencja mailowa –karta 63 i 64, pismo z dnia 13 stycznia 2012 roku (karta 85), zeznania świadka W. W. (karta 157-159), zeznania świadka D. P. 9karta 160-161), częściowo zeznania świadka P. A. –karta 161

Biegły sądowy B. S. wydający opinie w sprawie wskazał, że nie można jednoznacznie stwierdzić przyczyn powstałych nieszczelności, nie ma możliwości odpowiedzi na pytanie, czy pokrycie dachowe zostało wykonane przez pozwanego w sposób zgodny z zasadami sztuki dekararskiej pokrycia dachowego i tarasów. Brak jest ponadto dowodów świadczących o wadliwości materiałów dostarczonych przez powoda, które posiadają wymagane prawem pozytywne oceny techniczne przydatności wyrobu do zamierzonego zastosowanie.

Dowód: opinia biegłego sądowego B. S. (karta 274).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości uzasadnione. Podstawą prawną powództwa była norma art. 635 k.c. W niniejszej sprawie były niesporne okoliczności zawarcia umowy, jej wykonania przez powódkę co sprowadzało się do dostawy zamówionej papy na budowę realizowane przez pozwaną. Należy wskazać, że powód był także producentem papy.

Strona pozwana konstruowała swoją obronę na zarzutach wadliwości dostarczonej papy, odnosząc to do nieskuteczności przeprowadzonych prób wodnych, które wykazały nieszczelności poszycia dachowego oraz tarasów na inwestycji realizowanej przez pozwaną przy ulicy (...) w W.. Powołano się na reklamację – zgłoszenie reklamacyjne z dnia 29 grudnia 2011 roku. Strona powodowa wskazała, że papa posiada odpowiednie certyfikaty oraz deklaracje zgodności. Należy odnotować, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 1997 r. II CKN 115/97, w którym stwierdzono, że już z samej definicji wady fizycznej wynika, że zgodność z Polską Normą danego produktu samo przez się nie oznacza, iż produkt ten nie ma wady fizycznej. Jeśli bowiem mamy do czynienia ze zmniejszeniem użyteczności produktu występującym przy użyciu go dla celu wynikającego z Ustawowa odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady sprzedanej rzeczy ma charakter absolutny, tzn. sprzedawca nie może się z niej zwolnić. Obciąża go ona niezależnie od tego, czy to on spowodował wadliwość rzeczy, czy ponosi w tym zakresie jakkolwiek winę, a nawet - czy w ogóle wiedział lub mógł wiedzieć o tym, że sprzedawana rzecz jest wadliwa. Z takiego charakteru tej odpowiedzialności wynika w sposób oczywisty ten praktyczny wniosek, że w interesie sprzedawcy leży staranne badanie jakości towarów, które sam nabywa w celu odsprzedaży, to bowiem pozwala mu zmniejszyć ryzyko, jakie wiąże się ze sprzedażą towarów wadliwych (por. orzeczenie SN z dnia 16.II.1998 r. OSNCP 1979, poz. 1). Ta sytuacja w niniejszej sprawie jest szczególnie aktualna wobec powoda jako sprzedawcy, który dodatkowo był producentem papy.

Z ustawowej definicji wady zawartej w art. 556 § 1 k.c. wynika, że wada fizyczna może polegać: na zmniejszeniu wartości rzeczy ze względu na cel oznaczony w umowie; na zmniejszeniu wartości rzeczy ze względu na cel wynikający z okoliczności; na zmniejszeniu wartości rzeczy ze względu na cel wynikający ze zwyczajnego przeznaczenia rzeczy oraz na zmniejszeniu użyteczności rzeczy z uwagi na wyżej wymienione okoliczności. Już zatem z samej definicji wady fizycznej wynika, że zgodność z Polską Normą lub posiadanie przez produkt odpowiednich atestów i deklaracji zgodności danego produktu sama przez się nie oznacza, iż produkt ten nie ma wady fizycznej. Jeśli bowiem mamy do czynienia ze zmniejszeniem użyteczności produktu występujące przy użyciu go dla celu wynikającego ze zwyczajnego przeznaczenia tego produktu, to nie sposób zaprzeczyć istnieniu wady. Tak też przyjął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 30.XII.1988 r. III CZP 48/88 (OSNCP 1989, Nr 3, poz. 30) stwierdzając, że "zgodność z normą techniczną nie wyłącza skuteczności zarzutu istnienia wady fizycznej rzeczy".

Należy wskazać, że reklamacja zgłoszona przez powoda dotyczyła jedynie jednej z faktur objętej pozwem ((...)), która opiewa na kwotę 80342,36 złotych i obejmuje dostawę na budowę przy ulicy (...) w W.. Druga faktura ((...)) na dostawę papy za kwotę 25381,29 złotych nie została przez pozwanego zakwestionowana, nie jest objęta reklamacją, dotyczy dostawy na budowę przy ulicy (...) w W., zatem brak zarzutów strony pozwanej zarówno co do faktu, dostarczenia i odbioru materiału wymienionego na fakturze VAT (...) materiału, powoduje, iż w myśl art. 230 k.p.c należy uznać, za przyznane roszczenie objęte fakturą VAT (...).

Przechodząc do rozważań nad zasadnością podniesionych przez pozwaną zarzutów wadliwości towarów objętych fakturą VAT (...) wskazać, należy że zgodnie z zasadą wyrażona w art. 6 k.c to na pozwanej ciążył ciężar wykazania, że dostarczona papa była wadliwa, co uprawniało pozwaną do podniesienia uprawnień z przepisów dotyczących

rękojmi. W ocenie sądu pozwana nie sprostала powyższemu obowiązkowi. Świadkowie strony pozwanej P. A., M. P. oraz reprezentant pozwanej wskazywali, że papa nie spełniała wszystkich parametrów, albowiem posypka schodziła z papy, papa była trudna do obróbki, papa się pokarbowala, odklejały się wylewki. Zwracano także uwagę na przeprowadzane próby wodne, której ujawniły nieszczelności poszycia dachowego i tarasów. Jednocześnie świadkowie strony pozwanej oraz reprezentant pozwanej wskazywali, że papa układana była zgodnie ze sztuka budowlaną. Natomiast świadkowie strony powodowej W. W. i D. P. zakwestionowali sposób przeprowadzenia prób wodnych jako nieadekwatny do technologii, mogący doprowadzić do zniszczenia poszycia, wskazywali ponadto na dopuszczalny jedynie niezastosowany w niniejszej sprawie sposób oceny nieszczelności w postaci zraszania dachu. W. W. obecny podczas oględzin po zgłoszeniu reklamacyjnym wskazał, że na tarasach zaobserwował ciąg pieszy i z tego powodu następowały ubytki podsypki. Zatem skoro obie strony procesu przedłożyły dowody na poparcie swoich twierdzeń, dla oceny wadliwości zastosowanej papy niezbędnym było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Sąd uwzględnił w całości przy ocenie żądań stron opinię biegłego sądowego B. S., albowiem jest ona kompletna, spójna i oparta na analizie całokształtu materiału dowodowego zaoferowanego przez strony procesu. Konkluzje opinii nie zostały także skutecznie podważone przez żadną stron procesu. Należy wskazać, że biegły sądowy w wydanej pisemnej opinii wskazał, że choć papy firmy (...) są znakomitym materiałem przeznaczonym do renowacji starych i wykonywania nowych pokryć dachowych, to należy przestrzegać szczegółowo opisanych w opinii biegłego (na stronie 18) reżimów. Powyższe odnosi się do samego przygotowania podłoża oraz układania papy, a także przeprowadzenia robót dekarских. Świadkowie strony pozwanej oraz reprezentant wskazywali ogólnikowo, iż prawidłowo wykonywano prace dekarские i inne związane z układaniem papy, lecz w oparciu o dowody zgromadzone w sprawie biegły sądowy nie był w stanie wypowiedzieć się, czy prace te realizowano należyście. Biegły sądowy odniósł się także do przeprowadzonej przez pozwaną próby wodnej, które w jego ocenie miała dowodzić, iż dostarczona papa jest wadliwa, wskazując, że jest to metoda niedoskonała (str. 42 opinii) do wykrycia nieszczelności, przy czym istnieją bardziej miarodajne metody. Należy wskazać, że biegły stanowczo wskazał, że nie jest możliwe jednoznaczne stwierdzenie przyczyn nieszczelności pokrycia dachowego i tarasów, tym, bardziej, że istnieje szereg teoretycznych możliwości owych nieszczelności, nie można też ocenić prawidłowości wykonawstwa robót. Powyższe prowadzi do wniosku, że strona pozwana nie wykazała wadliwości dostarczonego materiału.

O zasadności twierdzeń pozwanego nie przesądza także dostarczenie pozwanej 540m² papy w dniu 13 stycznia 2012 roku, gdyż należności z dochodzonej pozwem faktury obejmują większą ilość materiału. Ponadto strona powodowa konsekwentnie twierdziła, że nie uznała reklamacji pozwanej, zatem wskazana dostawa nie może być potraktowana jako uznanie twierdzeń pozwanej w przedmiocie wadliwości papy.

Odnosząc się także do przedłożonych przez pozwaną w toku procesu wyników badań papy (pismo procesowe z dnia 11 lutego 2013 roku) wystawionych przez Instytut (...) należy wskazać, że zasadnie powód zarzuca, że nie ma pewności, iż pobrane próbki pochodzą z konkretnej budowy przy ulicy (...) w W.. Ponadto podczas oględzin dokonywanych przez biegłego jak wynika z opinii w grudniu 2012 roku, przedstawiciele pozwanej nie informowali biegłego o wynikach badań, które datowane są przecież na lipiec 2012 roku.

Biorąc powyższe pod uwagę, skoro pozwana nie wykazała, iż dostarczona papa posiada wady należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwoty dochodzone pozwem, skoro pozwany przyznał, że faktury załączone do pozwu obejmują dostawy zrealizowane na budowy przy ulicy (...) w W.. O odsetkach za zwłokę zasądzono w oparciu o normę art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o normę art. 98 k.p.c. Na zasądzoną kwotę składa się uiszczona opłata od pozwu w kwocie 5286 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda według stawek minimalnych określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349 ze zm.) pełnomocnika procesowego w kwocie 3600 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 6 i oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.